

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1732. usque ad annum 1734

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1785

VD18 90119339

§. 20. Nova editio vitæ Agnetis & alterius opusculi de miraculis B. V. M.
proscripta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67683](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67683)

Sæc. XVIII. *quimus omnia &c.* & haud solliciti
 A. C. 1732. retinendis, sponte ad pedes Christi
 omnia hæc bona non minus promptè
 quam olim Apostoli sua retia, naves
 & telonia abjecissent. Ex hoc defectu
 provenisse videtur, quod aliqui rati-
 culum esse censerent, a Papa dona-
 quæ ipsius non essent, alii propu-
 sum existimabant, suam conscientiam
 & religionem bonorum temporalium
 pretio vendere &c.

§. XX.

*Nova editio vitæ Agnetis, & al-
 rius opusculi de miraculis
 B.V.M. proscripta.*

Jam tertio decimo post Christum
 tum Sæculo prodierat libellus
 vita & revelationibus Sororis Agnetis
 Blanbeck Ord. S. Claræ, quem
 dulo nimis ac incauto calamo con-
 pserat quidam Religiosus ex Ordine
 FF. Minorum: Insuper typi ætate
 me æqualis erat libellus, quem Pott
 Presbyter ac Monachus *de miraculis*
S. Dei Genitricis Mariæ publici ju-
 fecerat. Utrumque hoc opusculum
 utpote ob vetustatem blattis ac tineis
 pene exesum solertissimus antiquorum
 Codicum restaurator P. D. Bernar-
 dus Pez in Abbatia Mellicienfi Pro-
 fessus

fessus Ord. S. Benedicti e suis tenebris Sæc. XVIII.
eruit, ac nova editione publicæ luci A. C. 1732.
commisit. Inciderant ambo hi libelli
Viennæ in manus Comitum de Sinzen-
dorff, qui non pauca in utroque re-
perit, quæ, etsi verà forent, promi-
scue legentium oculis objici, haud
consultum censebat, præcipue vero
Eidem offensionem erat id, quod de Præ-
putio Salvatoris in vita Agnetis refere-
batur: Præter alia etiam in Pothonis
libro potius ludibrio quam legentium
ædificationi inservire judicabat fabu-
lam, qua narratum, quod quædam
Abbatissa a suo Dapifero imprægnata,
per B. V. ab infamia, ventrisque onere
liberata fuerit: Hæc ubi non sine sto-
macho legerat Comes, Nicolaum
Pium Garellium supremum Vindobo-
nensis Bibliothecæ Præfectum accer-
sivit, eique aliisque Viris gravissimis
juxta ac doctissimis utrumque libellum
perlustrandum tradidit, ut suam desu-
per judicium ferrent. His autem om-
nibus hosce libellos omnino supprimen-
dos esse judicantibus, Comes rem ad
Cæsarem defulit, cujus jussu inaugu-
rati hi partus primo ferme in ortu per
Cæsareum decretum suffocati sunt.
Hoc comperto celeberrimus Vir Ber-
nardus Pezius ea, quæ aliis duriora
videbantur, excusare, rectamque suam
H 2 men-

Sæc. XVIII. mentem in adornanda hac editione
 A.C. 1732. vindicare nitebatur, data die quam
Junii anno priori ad ipsum Garellium
 epistola sequente.

„Dudum jam est, Perillustis D
 „mine, quod literæ ad Te dandæ p
 „veteri instituto meo videbantur, tu
 „ut quid rerum hic in studio nost
 „literario ageretur, ex asse tenere
 „tum ut perennem meum inclyti
 „minis Tui cultum observantiam
 „amplius Tibi probarem. Verum cu
 „ad eam epistolam, qua codices
 „meum Diplomatico - Historicum T
 „cei Patronorum meorum Princip
 „ausus sum offerre & commendare
 „nullas penitus literas a Te accep
 „sem, verebar vehementer, ne qua
 „re imprudens Te offendissem, ac
 „nunquam Tuum a me infeliciter ab
 „nassem: itaque officium illud me
 „epistolare tantisper distuli, dum
 „num Tuum suavissimum per comm
 „nes amicos explorarem, & cul
 „meæ fontem detegerem. Sed d
 „in his versor, percommode accidit
 „ut Monasterii nostri actor nuper
 „me, Viennæ pauculis diebus con
 „morantem, veniret, significaretque
 „Te mirari, cur ad Te, amplissim
 „Vir, pro more non inviserem. Re
 „vixi illico ad hunc amorem erga m
 „Tuum

„Tuum, & veluti ad Labyrinthi exitum jam consistens uberores veterum amicitiae & patrocinii Tui fructus animo prægustabam; porro, cum de singulari isthoc in me animo Tuo non nisi pridie discessus mei mihi constitisset, magnopere indolui tempore exclusum me non posse ex hac Tua benevolentia, uti optabam, proficere; Spondei tamen illico me literis prætitorum, quod coram amplius haud liceret; id quod & nunc exsequor. Te, Perillustri Domine, per totius amicitiae Numen deprecans, ut in tuorum me licet immeritum, numero deinceps conservare ne dederis: Experieris semper, qualem hucusque expertus es, Tui scilicet illustri nominis commeritaeque gloriae studiosissimum, Tuisque nutibus obsequentissimum.

Cæterum qualis nunc hic nostrarum musarum status sit, mihi explicatu & difficillimum & luctuosissimum est. In extremum discrimen nos adducit editio vitæ vener. Agnetis & libelli Pothonis Presbyteri de miraculis sanctæ Dei genetricis Mariæ, quod utrumque opusculum Viennæ confixum esse nosti. Ibidem nuper dum essem, veluti inter fulmina mihi incedere videbar, adeo tristitia &

Sæc. XVIII.
A. C. 1733.

Sæc. XVIII. „formidolosa meis auribus ingerebat
 A. C. 1732 „tur. Erant nonnulli qui historiam
 „Abatissæ lapsæ ex Pothonis cap. 37.
 „cum Agnetis cap. 37. de præputio
 „Domini commiscerent, indeque
 „necessum erat. nescio quod abom-
 „nandum monstrum conflarent; dedol-
 „tandem errorem, opusculum meum
 „nunquam se legisse affirmabant;
 „sane obstupui, cum intellexi tantum-
 „tam opellam adeo studiose a sæculi
 „ribus viris utut piis ac doctis legi-
 „quam religiosis hujusmodi rebus
 „suetis in pietatis fomentum destina-
 „veram. Duriora videntur aliquibus
 „etiam præstantibus viris in vita Ag-
 „netis c. 37. & apud Pothonem c. 37.
 „quocirca Te obtestor ac enixissime
 „rogo, ut Tomum I. Actor. Sanctorum
 „celeberrimorum Bollandianorum Sæculi
 „VII. I. ad diem 1. Januar, consultes
 „ubi eruditissimi hi Theologi Festi-
 „commemorationis Sacrosancti Pro-
 „piti D. N. Jesu Christi Antverpiensis
 „alibi prolixè recensent, simulque ad-
 „dunt illustriora omnia, quæ de sacra
 „sancta hac corporis Domini præputio
 „ejusque publico in Ecclesia cultu
 „religione ex summis Theologis
 „Bullis Episcoporum ac Rom. Pontificum
 „sicum magnus ille Rosweidus collig-
 „gessit; ubi simul observa, Perillustre
 „D.

„ Domine ac eruditissime, ea, quæ Bol-
 „ landiani ex S. R. E. Cardinale Fran-
 „ cisco Tolero, celebri illo e Soc. Jesu
 „ Theologo referunt, recusa fuisse sæ-
 „ pius in vulgari lingua Italica in cen-
 „ turiis Menochii S. J. quod opus tan-
 „ dem etiam germanice prodiit cum
 „ Augustissimi Imperatoris Cæsaris
 „ Leopoldi privilegio Augustæ Vindel.
 „ circa Anno 1691. Stupebis ad ista,
 „ scio, & eo liberius deinceps Agnetem
 „ meam apud amicos absolves, quod
 „ nonnisi castissimum signum castissimi
 „ & sanctissimi sanctuarii in lingua sen-
 „ serit, id quod ipsum vitæ scriptor
 „ disciplinatissimis verbis describit: non
 „ sensit Agnes ipsum verum Sacrosan-
 „ ctum Domini nostri præputium in
 „ lingua, sed ejus symbolum duntaxat
 „ modo quodam ineffabili & sanctis pu-
 „ risque animabus familiari, nam de
 „ vera sacrosancta ejus Dominici cor-
 „ poris parte diserte additur, resurre-
 „ xisse cum Domino, quod & gravis-
 „ simi Theologi docent; nec in vexato
 „ vitæ Agnetis capite sermo est de præ-
 „ putio Domini, quod nunc est, sed
 „ quod in circumcissione pro salute ge-
 „ neris humani præfectum fuit, cujus-
 „ que cultum, si alicubi adhuc vere
 „ extet, nullus Catholicorum recuset.
 „ Miror quosdam ita delicatis auribus

H 4

„ esse,

Sæc. XVIII.
A. C. 1732.

Sæc. XVIII. „ esse, ut ne nomen quidem præputi
 A. C. 1732. „ audire sustineant. cum tamen Paulus
 „ adeo ampliter de præputio Abrahæ
 „ in Epist. ad Rom. cap. 2. 3. &
 „ differat, nosque Catholici omnes
 „ certi sumus in divinissima Eucharistia
 „ nos non solum Sacrosanctum Jesu
 „ Christi præputium, sed & omnes
 „ ejusdem corporis partes sanctissima
 „ vere ac reapse percipere. Ad
 „ batissam lapsam apud Pothonem quod
 „ attinet, ea historia in celeberrima
 „ Germaniæ, Italiæ & Belgii urbibus
 „ minimum sexies causa publicis typis
 „ & recusa fuit sine ullius mortalium
 „ scandalo, extatque apud Vincentium
 „ Bellovacensem Lib. 6. cap. 87. specul.
 „ Historiar. apud Bagatam Tom. II. de
 „ admirandis orbis Christiani, & no
 „ vissime apud piissimum & doctissimum
 „ virum Michaelem a sancta Catharina
 „ in Trino perfecto; quod opus fere
 „ omnibus religiosorum conventibus
 „ publice privatimque legitur, solem
 „ nibusque Theologorum approbationi
 „ bus munitum est. Sed quorsum istud
 „ apud Te, Decus Eruditorum, scilicet
 „ cet, ut amicos moneas & cum licet
 „ rit, ipsi etiam Augustissimo & castis
 „ simo nostro monarchæ suggeras, ut
 „ me nihil sine præstantissimorum Theo
 „ logorum exemplo editum fuisse. Quo
 „ „ sane

„fane amantissimo facto Tuo & afflictif-
 „fimas musulas nostras eriges, effi-
 „ciesque, ut recuperata maximi Prin-
 „cipis gratia, sine qua nihil sumus,
 „tanto alacrius ea persequamur, quæ
 „in ejusdem gloriam sempiternam du-
 „dum inchoavimus. Vale Patrono-
 „rum maxime & qua potes ope ma-
 „xima nos Tibi devotissimos in ista pro-
 „cella fane improvisa tuere. Mellicii
 „4. Junii 1731.

Sæc. XVIII.
 A. C. 1732.

P. S. De responsione P. Hanszii
 „proxime, nihil egit vir eruditus: vetu-
 „stissimum Historiæ Habsburgico-Au-
 „striacæ monumentum ex recentiori-
 „bus scriptoribus convellens, subinde
 „ne me quidem cepit.,

§. XXI.

Garellii responsum hac in causa.

Ad has literas Garellius die decima
 tertia ejusdem Mensis & anni hoc
 dedit responsum:

„An postremis literis Tuis, quas
 „institor Monasterii nostri nuper mihi
 „tradidit, vir Clarissime atque ad-
 „modum reverende, quidquam re-
 „sponsi darem, diu, ut candide fatear,
 „dubius hæsi, non privatis modo ra-
 „tionibus meis, sed & amicorum con-
 „silio, ne dicam autoritate permotus,

H 5

„Abs-